VERORDENING No. 87 VAN DE COMMISSIE

houdende uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de invoer- en uitvoercertificaten voor graan en graanprodukten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening no. 19 van de Raad, houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen, en met name op artikel 16, lid 3,

Gelet op Verordening no. 54 van de Raad betreffende de criteria voor de vaststelling van de premieschaal geldend bij de invoer van granen uit derde landen en met name op artikel 7,

Gezien het advies van het comité van beheer voor granen,

Overwegende dat het in verband met de gebruiken in de internationale handel in graan en graanprodukten aanbeveling verdient bij de toepassing van het certificaat en voor de verplichting tot in- of uitvoer een bepaalde speling ten opzichte van de in het certificaat vermelde hoeveelheid in aanmerking te nemen;

Overwegende dat het op dezelfde gronden aanbeveling verdient voor uitvoercertificaten voor graan dezelfde geldigheidsduur vast te stellen als in artikel 16, lid 2, van Verordening no. 19 van de Raad voor invoercertificaten is bepaald;

Overwegende dat het daarentegen raadzaam lijkt voor in- en uitvoercertificaten voor graanprodukten, met name voor mout, een langere geldigheidsduur vast te stellen;

Overwegende dat het voor een praktische toepassing van de heffingsregeling dienstig is in de in- en uitvoercertificaten bepaalde minima op te nemen;

Overwegende dat het ter verkrijging van een overzicht over de werkelijk te verwachten uitvoeren dienstig is de afgifte van in- en uitvoercertificaten voor alle in artikel 1 van Verordening no. 19 van de Raad genoemde produkten afhankelijk te stellen van een waarborg die geheel of gedeeltelijk verbeurd wordt, wanneer aan de verplichting tot in- of uitvoer niet is voldaan;

Overwegende dat evenwel in uitzonderingsgevallen een speciale regeling behoort te worden getroffen;

Overwegende dat deze uitzonderingsgevallen eveneens grond opleveren om de in artikel 7, sub a) en b) van de in Verordening no. 54 van de Raad vervatte regeling niet toe te passen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Het in- of uitvoercertificaat brengt het recht en de plicht mede de opgegeven hoeveelheid van de aangeduide waar tijdens de geldigheidsduur uit het eventueel genoemde land van herkomst in te voeren of naar het eventueel genoemde land van bestemming uit te voeren.

2. Indien de ten invoer of uitvoer gedeclareerde hoeveelheid ten hoogste 5% groter is dan het in het certificaat vermelde kwantum, kan de gedeclareerde hoeveelheid als invoer of uitvoer op grond van het desbetreffende certificaat worden aangemerkt.

3. Indien de ten invoer of uitvoer gedeclareerde hoeveelheid ten hoogste 5% kleiner is dan het in het certificaat vermelde kwantum, wordt de verplichting tot invoer of uitvoer als nagekomen beschouwd.

Artikel 2

Het invoercertificaat voor de in artikel 1, sub c) en d) van Verordening no. 19 van de Raad genoemde produkten is geldig met ingang van de datum van afgifte tot aan het einde van de vierde maand, volgende op die waarin het certificaat is afgegeven.

Artikel 3

Het uitvoercertificaat voor de in artikel 1, sub a) en b) van Verordening no. 19 van de Raad genoemde produkten is geldig met ingang van de datum van afgifte tot aan het einde van de derde maand, volgende op die waarin het certificaat is afgegeven.

Het uitvoercertificaat voor de in artikel 1, sub c) en d) van Verordening no. 19 van de Raad genoemde produkten, met uitzondering van mout, is geldig met ingang van de datum van afgifte tot aan het einde van de vierde maand, volgende op die waarin het certificaat is afgegeven.

Het uitvoercertificaat voor mout (no. 11.07 van het gemeenschappelijk douanetarief) is geldig met ingang van de datum van afgifte tot aan het einde van de elfde maand, volgende op die waarin het certificaat is afgegeven.

Artikel 4

Totdat uniforme formulieren voor de in- en uitvoercertificaten worden ingevoerd kunnen de Lid-Staten gebruik maken van eigen formulieren, die — onverminderd het bepaalde in andere verordeningen, richtlijnen of beschikkingen — ten minste de in de artikelen 5 en 6 vermelde gegevens bevatten.

Artikel 5

1. Het uitvoercertificaat moet bevatten:

a) de omschrijving van de waar onder vermelding van de post van het douanetarief voor de toepassing van de heffing en het nummer van de goederennomenclatuur van de nationale statistiek betreffende de buitenlandse handel;

b) de vermelding van de hoeveelheid van de waar uitgedrukt in metrieke tonnen;

c) de vermelding van de laatste dag van de geldigheidsperiode.

2. Op certificaten voor invoer uit andere Lid-Staten moet het land van herkomst van de waar worden aangegeven.

3. Indien het bedrag van de heffing vooraf wordt vastgesteld, moet het invoercertificaat voorts gegevens bevatten betreffende:

a) de verwachte maand van invoer;

b) het bedrag van de heffing plus de premie.

Artikel 6

1. Het uitvoercertificaat moet bevatten:

a) de omschrijving van de waar onder vermelding van de post van het douanetarief voor de toepassing van de heffing en het nummer van de goederennomenclatuur van de nationale statistiek betreffende de buitenlandse handel;

b) de vermelding van de hoeveelheid van de waar uitgedrukt in metrieke tonnen;

c) de vermelding van de laatste dag van de geldigheidsperiode.

2. Op certificaten voor uitvoer naar andere Lid-Staten moeten bovendien het land van bestemming en — indien verschillende soorten restituties kunnen worden gegeven — de soort van de restitutie worden vermeld.

3. Indien het bedrag van de restitutie vooraf wordt vastgesteld, moeten op het uitvoercertificaat voorts worden vermeld de op de dag, waarop de aanvraag tot verstrekking van het uitvoercertificaat wordt ingediend, voor de verschillende maanden van de geldigheidsduur te verlenen restituties.

Artikel 7

De verstrekking van in- en uitvoercertificaten voor de in artikel 1 van Verordening no. 19 van de Raad genoemde produkten hangt af van het stellen van een waarborg. Behoudens het bepaalde in artikel 8 wordt deze waarborg geheel of gedeeltelijk verbeurd, wanneer aan de verplichting tot in- of uitvoer niet is voldaan.

Totdat overeenkomstig de procedure van artikel 26 van Verordening no. 19 van de Raad harmonisatie plaatsvindt, worden de voorschriften betreffende het stellen en het verbeuren, alsmede het bedrag van de waarborg door de Lid-Staten vastgesteld en onverwijld ter kennis van de Commissie en de overige Lid-Staten gebracht.

Artikel 8

1. Bij de beschouwing van de vraag of een waarborg geheel of gedeeltelijk is verbeurd, wordt rekening gehouden met de omstandigheden die grond opleveren voor het maken van een uitzondering.

2. a) Als gronden voor het maken van een uitzondering in de zin van lid 1 dienen in het bijzonder te worden aangemerkt:

— staking,

— oorlog en onlusten,

— door de regering uitgevaardigde uitvoerverboden,

— schipbreuk,

— averij,

— machineschade,

— ijsgang,

— belemmering van de scheepvaart door overheidsmaatregelen.

Deze omstandigheden leveren evenwel slechts grond op voor het maken van een uitzondering, wanneer bij het aanvragen van de invoervergunning het land van verscheping is aangegeven.

b) Niet als grond in de zin van lid 1 mag worden aangemerkt de toepassing van de „extension clause".

3. Indien de Lid-Staten op andere dan de in lid 2, sub a) genoemde gronden het bestaan van een uitzondering in de zin van lid 1 erkennen, brengen zij deze gronden onverwijld ter kennis van de Commissie.

Artikel 9

Het bepaalde in artikel 7 van Verordening no. 54 van de Raad wordt niet toegepast, wanneer de invoer in de loop van de bij de aanvraag opgegeven

maand niet plaatsvindt wegens omstandigheden die overeenkomstig artikel 8, lid 2 en lid 3, van de onderhavige verordening grond opleveren voor het maken van een uitzondering.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op 30 juli 1962.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 25 juli 1962.

Voor de Commissie

De Voorzitter

W. HALLSTEIN

VERORDENING No. 88 VAN DE COMMISSIE

betreffende de vaststelling van gelijkwaardigheidscoëfficiënten voor bepaalde soorten meel tussen de op de wereldmarkt aangeboden kwaliteiten en de voor de drempelprijs bepalende standaardkwaliteit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening no. 19 van de Raad, houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen, met name op de artikelen 10 en 12,

Gezien het advies van het comité van beheer voor granen,

Overwegende dat de c.i.f.-prijs voor ieder produkt op basis van de wereldmarktprijzen moet worden vastgesteld,

Overwegende dat de drempelprijzen voor bepaalde soorten meel door de Lid-Staten voor de in Verordening no. 37 van de Raad betreffende de criteria voor de vaststelling van de drempelprijzen voor bepaalde soorten meel, gries en griesmeel vastgelegde uniforme standaardkwaliteiten dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat bij de vaststelling van de c.i.f.-prijzen de Commissie voor elke meelsoort de verschillen tussen de standaardkwaliteit, waarvoor de drempelprijs is vastgesteld, en de op de wereldmarkt aangeboden kwaliteiten in aanmerking moet nemen en hiertoe de op de wereldmarkt geconstateerde prijzen op basis van gelijkwaardigheidscoëfficiënten moet corrigeren;

Overwegende dat het doelmatig is bij de bepaling der gelijkwaardigheidscoëfficiënten rekening te houden met het vochtgehalte, het asgehalte en de bakwaarde van de op de wereldmarkt aangeboden meelkwaliteiten;

Overwegende dat, indien op de wereldmarkt in deze verordening niet in aanmerking genomen meelkwaliteiten worden aangeboden, de Commissie gedurende een bepaald tijdperk nieuwe gelijkwaardigheidscoëfficiënten moet kunnen gebruiken om de toepassing van de in artikel 26 van Verordening no. 19 van de Raad bedoelde procedure mogelijk te maken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bij de bepaling van de c.i.f.-prijs der hierna genoemde produkten geschiedt de aanpassing overeenkomstig artikel 10, lid 3 van Verordening no. 19 van de Raad:

— voor meel van tarwe, spelt en mengkoren op basis van de gelijkwaardigheidscoëfficiënten die in bijlage I van de onderhavige verordening zijn vervat. De coëfficiënten, die in de delen A en B van deze bijlage zijn vermeld, worden gelijktijdig toegepast;

— voor roggemeel op basis van de gelijkwaardigheidscoëfficiënten die in bijlage II van de onderhavige verordening zijn vervat.

Artikel 2

1. Wanneer op de wereldmarkt meelkwaliteiten worden aangeboden die niet in de bijlagen van deze verordening zijn vermeld, kan de Commissie andere gelijkwaardigheidscoëfficiënten toepassen dan in de bijlagen I en II zijn opgenomen. In dat geval dienen de kenmerken van de desbetreffende meelkwaliteiten ten opzichte van de in de bijlagen van deze verordening genoemde meelkwaliteiten in aanmerking te worden genomen, alsmede de gelijkwaardigheidscoëfficiënten voor het verwerkte basisgraan, welke zijn opgenomen in Verordening no. 70 van de Commissie, houdende vaststelling van de gelijkwaardigheidscoëfficiënten tussen de op de wereldmarkt aangeboden kwaliteiten granen en de standaardkwaliteit, waarvoor de drempelprijs is vastgesteld.